

Alzina de Can Torres

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: camí de Can Torres, al límit del terme municipal amb Gelida
Alçada: 155

Coordenades:

Latitud: 41.44673
Longitud: 1.82392
UTM Est (X): 401760
UTM Nord (Y): 4589018

Classificació

Número de fitxa: 08222 - 193
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Privada
Titular: 08090A012000010000ZY
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 18/03/2013 - 01:00

Descripció

L'alzina de Can Torres, es troba plantada en el pla on antigament havia existit una masia. Pertany a l'espècie *Quercus ilex ssp ballota*. Està desproveïda de vegetació arbustiva i lianes; tant sols una mata creix al seu costat. Mesura 15 metres d'alçada total x 14m de capçada mitjana x 2,74 m de volt de canó x 3,77 m de volt de soca. El tronc és curt i lleugerament inclinat. L'escorça és fosca i clivellada. Per sobre de la creu neixen quatre branques molt potents que van bifurcant i formant la brancada actual que dona forma a una capçada

irregular.

Les fulles més tendres tenen un marge dentat i punxant. L'anvers és de color verd fosc i el revers blanc i pelut, sobretot a les fulles més velles. El fruit és el gla, amb les escames de la cúpula no punxants. L'alzina floreix als mesos d'abril - maig i les glans maduren al començament de la tardor. Actualment creix, protegida per un parterre circular de 6 metres de diàmetre, fet de maó, arrebossat i pintat amb òxid. El creixement d'aquest espècimen i de l'espècie en general és molt lent, produint una fusta extremadament dura i compacta, molt apreciada per fer eines per treballar la terra i fusteria (boter, mestre d'aixa, fuster...). Les branques són molt apreciades com a combustible (ja sigui tallada naturalment o convertit en carbó vegetal) d'una qualitat excel·lent.

Observacions:

La fusta de l'alzina és dura i compacta i s'utilitza per fer eines de pagès i fusteria. Les branques, des de temps immemorial, es fan servir per fer llenya i carbó vegetal de qualitat excel·lent .

Història

Aquesta alzina pertanyia al conjunt de la masia de Can Torres, de Gelida, actualment desapareguda. En el seu lloc hi ha un soterrani amb una intervenció del mateix arquitecte per recordar el lloc de la masia.

Bibliografia

- BOLÒS, O.; VIGO, J.; MASALLES, R.M.; NINOT, J.M. (1993). Flora manual dels Països Catalans. Ed. Pòrtic. Barcelona
- MASCLANS, F. (1990). Guia per a conèixer els arbres. Ed. Montblanc-CEC. Barcelona
- MASCLANS, F. (1990). Guia per a conèixer els arbusts i les lianes. Ed. Montblanc-CEC. Barcelona
- PASCUAL, R. (1990). Guia dels arbres dels Països Catalans. Ed. Pòrtic. Barcelona
- PASCUAL, R. (1990). Guia dels arbustos dels Països Catalans. Ed. Pòrtic. Barcelona
- PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.
- PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

